

Publicerad 2011-10-30 13:15 av Ingela Svenson

Missbrukar sanningen, version 2

Missbrukar urskillningslöst. Sanningen

i mitt bleckrör är speglar men luften tunnas sakta ut nu. är jag beroende av sanningen, missbrukar den urskillningslöst, river ständigt itu livet för att söka dess kärna. så gick det till när jag kom vilse. vilse i tankar och spår.

jo, jag kan tänka och envist upprepa, alla dessa obesvarade frågor.
men svaren uteblir. det är i frågorna man finner svaren, så tänker jag under mina virriga vandringar

- Kom och sjung för mig, ro din båt hitåt, under himlavalvet är de blå timmarna
som kallas skymning. bladen faller, som sorgen efter en förlorad vän. den enda man någonsin älskat, det är
inte jag, jag har inte älskat dig på rätt sätt. så sa du

hur ska jag veta vad kärlek är. när kaffet inte räckte till mig, när ingen stol fanns. alla äggen redan var
knäckta

jag kom försent och svaren uteblev. liksom vetskapen om den rätta kärleken

Men kom och sjung för mig ändå. jag saknar din röst intill mig.
bara din rygg kan jag se. bara ryggen nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten